

[Finansministeren.]

mest fornuftige at skaffe sig disse goder via det offentlige. Derfor skal man ikke stille denne modsætning op. Hvis man lod være med det, ville man heller aldrig komme i det dilemma, som de konservative jo helt åbenbart er i på dette punkt, at skulle holde fast ved en retningslinje, som i virkeligheden ikke kan realiseres. Det budget, der er lagt frem, viser, at denne retningslinje ikke kan realiseres. Det er ikke polemik fra vores side — det vil jeg gerne sige til hr. Jørgen Jensen. Det er ikke for at polemisere, at vi siger dette. Der ligger virkelig en dybtgående forskel i opfattelserne her, hvis hr. Jørgen Jensen vil fastholde det synspunkt, at de offentlige udgifter ikke må stige mere procentvis end produktionen.

Hr. Henry Christensen var også ked af, at jeg polemiserede. Jeg synes nu ikke, hans gengivelse var helt rigtig; jeg har i hvert fald skrevet ned på min blok, at hr. Henry Christensen sagde: planlægning er nødvendig, men det er besynderligt, at det er et liberalt parti, venstre, der har fået regeringen til at udarbejde o. s. v. Sådan står der her på min blok. Jeg tror det er rigtigt, at det nogenlunde er det, som hr. Henry Christensen sagde. (*Henry Christensen*: Det er rigtigt nok!). Men det er altså ikke rigtigt. Det var bare det, jeg ville anholde: det er ikke rigtigt. Der har i årevis i finansministeriet været interesse for det — jeg skal ikke fordybe mig i det, for jeg ved, at hr. Henry Christensen også kender denne fortid, hvor man har arbejdet med disse problemer — og regeringen har naturligvis haft stor interesse i det.

Det skal vi ikke skændes om; jeg synes bare ikke, at nogen af os skal prøve på at fortælle, at det specielt er denne part, der har taget dette problem op. Vi er simpelt hen enige om, at det skal tages op; vi har gjort det, og så håber jeg også, vi dermed har fået et bedre grundlag.

Hvad indkomstpoltikken angår, gentog hr. Henry Christensen sit spørgsmål til mig; men det kan vi naturligvis ikke sige noget om. Det er jo netop derfor, budgettet er lagt an på den måde; det er som et realbudget, hvoraf man kan se de reelle stigninger — dog med tillæg af disse 2 pct. —

som angiver reallønssstigningen, også når det gælder pensionerne og tjenestemændene; men dette budget er jo kun én af brikkerne. Det spørgsmål, hr. Henry Christensen stiller mig her, angår jo hele den økonomiske politik, arbejdsmarkedets forhandlinger o. s. v., og det føler jeg nu ikke nogen trang til at komme ind på i dette øjeblik. Jeg tror i øvrigt, at man skal lade arbejdsmarkedets parter, så langt som overhovedet muligt, selv finde ud af, hvordan de skal klare denne indkomstpoltik. Jeg er enig i, at det er nødvendigt at føre indkomstpoltik; man kan ikke klare sig med de andre sider af den økonomiske politik, hvis ikke man har en indkomstpoltik, men jeg synes, man skal overlade til arbejdsmarkedets parter selv at klare deres sager.

Niels Westerby: Jeg vil gerne takke statsministeren for det positive svar på mit forslag om at udvide økonomiministerens område til også at omfatte opgaverne med den fysiske planlægning sådan, at han bliver økonomi- og planlægningsminister, et forslag, der er stillet i den bedste mening, og som mødte en åbenhed fra statsministerens side, som jeg i høj grad værdsætter.

Det er liberalt centrums opfattelse, at vi skal have den højest mulige økonomiske vækst her i landet, og dertil kræves der, at både de offentlige samfundsinvesteringer og de private investeringer stiger, og at man til gengæld holder igen på både det offentlige og det private forbrug. Det var bl. a. derfor, jeg henledte finansministerens opmærksomhed på, at man skulle prøve på at skelne imellem forbrug og investering på det offentlige budget. Jeg er godt klar over, at der er mange vanskeligheder i forbindelse med det, og at en række anlægsudgifter medfører driftsudgifter senere hen. Når jeg mener, at man skal skelne imellem forbrug og investering, tænker jeg både på anlægsbudgettet som helhed og også på den del af det, som man kan sige er både anlægs- og driftsbudget; så vil man kunne få et klarere billede af, hvad der fremmer den økonomiske vækst, og hvad der i og for sig kun er forbrug, selv om noget forbrug kan være særdeles velmotiveret; det er en helt anden side